

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVI. B. Virgo optat, vt Iosephi instar, cum honore, lesvs redeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

Forte sed astra terit, fortassis & altior astris,
 Cælare de solio iura dat alta solo.
Etherium ni carpat iter, vel in Iride sidat,
 Ut super a flatus spectet ab arce meos;
 Eclipta us saxis, horrendo que aggere spinis,
 Ibo tamen vel sic; quæ licet, astra sequar.
Ast ego queis teneam vinculis iam pendula cœlo,
 Ut Puerum strictâ cepero forte manu?
 Ut teneam, superisne putas decurret ab oris,
 Quo sentâ laqueos induat exsul humo?
 Sed quid opus teneam, tencarue sequace catenâ?
 Omnia qui vincit, vincula nescit Amor.

- (a) Orion, nimbus sum sidus, quale fuit Herodes
stella, dux Magorum.
- (b) David ursum & leonem fregit.

ELEGIA XVI.

B. Virgo optat, ut Iosephi instar, cum
honore I E S V S redeat.

O gravis angor, inabruptique catena laboris,
 Quem nouus alterno cursas in orbe trahit!
 Ergo tot ærumna fructum hunc peperere Parenti,
 Ut lacrymas ægro non nisi corde bibat?
 Quemque domi custos tam sedula seruat Alumnum,
 Virgo peregrino perdita perdat agro?
 Et mihi quem florem Nasareius educat hortus,
 Ignarus Solymo quærat in orbe labor?
 Sed quid ego lacrymis vanas describo querelas,
 Et cadit è tristi multa litura stylo?
 Quis scit, an ut Ioseph patrijs abreptus ab vlnis,
 Extero reperit sceptræ beata solo?
 Nobilitansque ingum dominâ seruile coronâ,
 Obsequijs emit regia iura suis?

K iii

Agri-

Ac grauidas lacrymas sceptro detersit, & ostro,
 Grandæuo cui mors vixit acerba patri?
 Vtque nigro luctu grauidos iam duxerat annos,
 Læta dedit niueis currere sæcla rotis?
 Et se iam senio seris exemit in annis,
 Vnde bis orta nouo flore iuventa viret?
 An iam non itidem IESVS meus, alter Ioseph,
 Nobilis in Pharios auolat exsul agros?
 Inque Parætonias sub nube recurrit arenas,
 Et latet obscuris parvulus erro plagis;
 Ut patios cum luce redux illustret agellos,
 Illustretque breuem purpura clara casam?
 O; quibus illecebris pius influet ardor IESV,
 Obvia cui toto pectore pando sinum!
 In gelidas rediuiua fluet mihi flamma medullas,
 Quam toties iussit mors sine morte mori.
 Ipse mihi tunc alter erit Iosephus IESVS;
 Gaudia Iosepho sed meliora feret.
 Quam mihi tum dulcis partu de cœlito fructus,
 Integra cui puri gloria floris, erit!
 Ante semel natus mihi bis nasceretur IESVS;
 Sed reperiisse semel grandius instar habet.

ELEGIA XVII.

B. Virgo implorat absentem Puerum,
ad se vt quantocyūs iter reflecat.

Mater Idumæas ubi mæta pererrat arenas,
 Auia quo curas diripit aura suas;
 Plorat, vt occurrit Pueri fugitantis imago,
 Et mediâ silit terque quaterque viâ:
 Respectatque gemens circum, simul omnia lustrat,
 Sicubi fois Guati præuolat umbra sui.
 Nec tam quærit amans, an mille cucurrit aruis,
 Quam quod ab his fortan millibus instat iter.
 Nec numerat soles, atroue sub æthere noctes;
 Cura sed una Puer, sed Puer unus Amor.

Non

373 A.